

Feminizm Sopası

Kitabıma ve kadının rolüne ilişkin görüşlerime yönelik imalar beklendiği gibi geldi: Kadınları kürsüde görmek isteyen kişi, (Mesih karşıtı) feminizmin eline düşmüştür.

“Kadın kotasını, hem yönetim kurullarında hem de kürsülerde, ne pahasına olursa olsun dayatmak isteyen Mesih karşıtı feminizmdir. İşin tuhafı, bu konuda kadınlar için kılıç kuşanmak isteyenler arasında erkekler de az değildir.”

Katı tutucu düşünce ve davranış eğilimlerindeki pek çok Hristiyan, feminizmi temelden yanlış, hatta şeytani ya da Mesih karşıtı bir hareket olarak görür. Ben de uzun yıllar benzer şekilde düşündüm. Ama bu düşünce işi fazla kolayla kaçır. **Basit bir siyah-beyaz mantığı gerçeklikten kaçıştır. Çünkü böyle düşünenler, farkında olmadan feminizmin bütün kazanımlarını memnuniyetle (neredeyse fırsatçı bir şekilde) kabul ederler** ve bunlar olmadan yaşamayı hayal bile edemezler (sendikaların çalışanlar için elde ettikleriyle karşılaştırılabilir). 100, hatta 200 yıl önce toplumdaki kadın imgesinin nasıl olduğu ve kadınların erkeklere kıyasla ne kadar hakları olmadığı hakkında bir fikrimiz var mı?

Kendiniz araştırmak istemezseniz, işte kadınların lehine **feminist hareketlerin tetiklediği** değişikliklerden birkaç örnek; yani kadın hareketlerinin çabaları olmasaydı bu değişiklikler olmazdı:

1878	Ticaret ve Sanayi Yönetmeliği'nde (Gewerbeordnung) yapılan bir değişiklikte annelik koruması ilk kez düzenlenir. Buna göre doğumdan sonra üç hafta boyunca ücretsiz bir çalışma yasağı geçerlidir.
1882	Kadınlar ve kız çocukları için ilk hastalık ve cenaze sandığı kurulur.
1891	Reichstag'da ilk kadın işçileri koruma yasası ; kadınların yer altında çalışması yasaklanır, kadınlar için 11 saatlik iş günü ve doğumdan sonra dört haftalık ücretli dinlenme izni getirilir. 12 Mart'ta bir Reichstag oturumunda kadınların üniversitede okumaya kabulü reddedilir.
1900	Medeni Kanun (Bürgerliches Gesetzbuch, BGB) yürürlüğe girer. <i>Evlilik ve aileye ilişkin düzenlemeleriyle kadının hukuki konumunu ataerkil gelenek doğrultusunda belirler; yani evlilik ve aile yaşamına ilişkin bütün sorularda karar verme hakkı kocaya aittir.</i>
1918	30 Kasım'da kadınlar seçme ve seçilme hakkını elde eder. Bu hak, 01.08.1919 tarihli Weimar Anayasası'nın 109. maddesinin 2. fıkrasında yer alır: “Erkekler ve kadınlar ilke olarak aynı haklara ve yükümlülüklerle sahiptir”.
1949	23 Mayıs'ta Federal Almanya Cumhuriyeti Anayasası (Grundgesetz) yürürlüğe girer. Yeni anayasanın 3. maddesinin 2. fıkrasının 1. cümlesinde o zamandan beri kısa ve açık bir şekilde şu yazar: “Erkekler ve kadınlar eşit haklara sahiptir.”
1952	Annelik Koruma Yasası Çalışan annenin korunmasına ilişkin yasa.
1957	Erkek ve kadının eşit haklara sahip olmasına ilişkin yasa: Medeni hukuk alanındaki Eşit Haklar Yasası (Gleichberechtigungsgesetz) özellikle aile hukukunu değiştirir. Hükümler 1 Temmuz 1958'de yürürlüğe girer
1961	Aile Hukukunu Değiştiren Yasa Koca evliliğin çöktüğü gerekçesiyle boşanma istediğinde karının hukuki konumunun iyileştirilmesi. Babanın nafaka yükümlülüğü ilke olarak çocuğun 18 yaşını doldurmasına kadar sürer (önceden 16 yaşını doldurmasına kadar).
1968	Annelik Koruma Yasası'nın genişletilmesi Doğumdan önceki koruma süresi altı haftadır. Doğumdan sonraki koruma süresi sekiz haftaya çıkarılmıştır; erken doğumlarda ve çoğul doğumlarda bu süre on iki haftaya uzar.
1975	Beşinci Ceza Hukuku Reformu Yasası'na Tamamlayıcı Önlemler Yasası Yasal sağlık sigortasına kayıtlı kadınlar, doğum kontrolü konularında bireysel hekim danışmanlığı alma hakkına sahiptir.

1977	Evlilik ve Aile Hukuku Reformuna İlişkin Birinci Yasa Ortaklık ilkesi: Evlilikte yasayla belirlenmiş bir görev paylaşımı yoktur. Kusur ilkesinden evliliğin çökmesi ilkesine geçiş. Boşandıktan sonra kendi geçimini sağlayamayan eş nafaka hakkı kazanır.
1980	Federal Hükümet, Birleşmiş Milletler'in Kopenhag'daki Dünya Kadın Konferansı'nda 18 Aralık 1979 tarihli Kadınlara Karşı Her Türlü Ayrımcılığın Önlenmesi Sözleşmesi 'ni imzalar.
1985	18 Aralık 1979 tarihli Birleşmiş Milletler Kadınlara Karşı Her Türlü Ayrımcılığın Önlenmesi Sözleşmesi 'ne ilişkin yasa yürürlüğe girer.
1994	Anayasanın 3. maddesinin 2. fıkrasındaki eşitlik buyruğuna şu eklenir: "Devlet, kadınlar ve erkekler arasındaki eşitliğin fiilen hayata geçirilmesini destekler ve var olan dezavantajların ortadan kaldırılması için çalışır."

Burada anlatılan değişiklikler Hristiyan kazanımları değildir; Hristiyanların da kendi kanaatleriyle bunlara katkıda bulunmuş olmaları muhtemel olsa da. Ama kendimi tekrarlıyorum: Bunlar bütün Hristiyan kadınlara ve dolayısıyla kocalarına da yarar sağlar.

Feminizm her şeyden önce ilke olarak bütün insanların eşitliğini savunur ve kadınlara karşı her türlü ayrımcılığa karşı çıkar. Buna ilke olarak itiraz edilebilir mi? Çoğu zaman yanlışlıkla sanıldığı gibi, feminizm her zaman kadın haklarının tek taraflı olarak güçlendirilmesi anlamına gelmez; aynı zamanda birbirine eşit düzeyde yaklaşmak anlamına da gelir.

Feminist hareketler ve dalgalar ile 19. yüzyılda başlayan kadın hakları hareketi kesinlikle kutsal hareketler değildi. Kimse bunu iddia etmiyor. Ama motivasyonları, yaşamın pek çok alanında dezavantajlı olmaları ve erkeklerden daha az hakka sahip olmalarıyla ilgiliydi. **Hristiyan erkeklere sorum şu: Yaratan Tanrı, kadınların erkeklerin sahip olduğu bütün insan haklarına sahip olmamasını mı ister?**

Bu hareketin kürtaj hakkını da talep etmiş ve çoktan elde etmiş olması, kadınların haksızlığa ve adaletsizliğe karşı direndikleri ve tarihin gidişatı öylece sürüp gitmesin diye direnmek zorunda kaldıkları gerçeğini gölgelememelidir.

Feminizm bir hareket ve çağın bir olgusu olarak, diğer her hareket gibi karmaşık, çok katmanlı ve çok yönlüdür; gerçekten bilgi sahibi olmadığım çok geniş bir konu alanıdır. Ve bu sözcüğü (küçümseyici biçimde) kullanan Hristiyanların çoğunun da bilgi sahibi olduğunu sanmıyorum. "Feminizm sopası" terimi, bu kavramın tek taraflı kullanımını ifade eder ve onu büyük ölçüde saf bir bilgisizlikle birlikte araçsallaştırır.

Kadınların ve erkeklerin eşit haklara sahip olmasından yana konuşmak için feminist tezlere ihtiyacım yok. Eşit hakların yeniden mücadeleyle kazanılması gereken bir şey olması, düşüşün neye yol açtığının bir kanıtıdır. "Erkek kadına egemen olacak, onu küçük tutacak, ona baskı yapacak ve onu sömürecek. Bu, her çağın pek çok kültüründe kanıtlanabilir ve bu yüzden derinden yerleşmiştir; neredeyse erkekliğin DNA'sına kazınmıştır. **Bu tutum adeta kalıtımla aktarılır. Artık yalnızca biyolojik özelliklerin değil, derin izlerin de kalıtımla aktarıldığı genel olarak kabul edilmektedir. Kutsal Kitap'ı tam da bu gözlükle okuyan ve erkek ile kadına ilişkin hiyerarşik görüşlerini Kutsal Kitap'a okutan pek çok Hristiyan erkeğin düşüncesine de işler. İçinde yaşadıkları kültür tarafından biçimlendirilmiş, çağın ruhuyla yoğrulmuş olarak.**

Müjde, bu eski düşünce yapılarını kırıp değiştirebilen, değiştiren ve yeniden yaratan güçtür. Elçiler kendi günlerinde bu eski, günahlı ataerkil yapıları öylece ortadan kaldıramazlardı; çünkü bu Müjde'nin

sonu olurdu. Bu, imparatorluğu bir arada tutan ve adeta onun temeli olan o zamanki toplumsal yapıya bir saldırı olurdu. Bu yüzden bazı elçi sözleri, sanki bu eski, günahlı yapıları destekliyormuş gibi gelir. Ama desteklemezler (bkz. kölelerle ilgili sözleri). Aksine, bu yapılar içeriden aşındırılır. Yaratılış öyküsünün arka planında, İsa'nın kadınlara nasıl davrandığının arka planında dikkatle okuyan kişi, **onların günahlı hiyerarşinin sonu anlamına gelen bir yol gösterdiklerini fark eder: koşulsuz, kendini feda eden sevgi ve karşılıklı boyun eğme ve saygı. Bu, ataerkilliğin ve tek taraflı boyun eğdirmenin sonudur.**

Feminizm ise kuşkusuz atın öbür tarafından düşmüştür. Kadınların şimdi erkeklere yönelttikleri suçlamaların konusu olan şeyin peşine düşmeleri temelden yanlıştır. Yanlış rolleri yalnızca değiştirmek yanlış olarak kalır ve dünyaya şifa getirmez. Her şey eskisi gibi kalır; yalnızca egemen olan cinsiyet artık kadın olur.

Yaratan'ın aklında bunların hiçbiri yoktu. O'nun çok iyi bir fikri vardı: Hiyerarşi farkı olmadan birbirini tamamlayan erkek ve kadın. Her insana ve cinsiyetlere, ötekinde daha az bulunan özel nitelikler verilmiştir. **Bu yüzden tamamlama, bu yüzden eşit düzeyde karşılıklı bir birliktelik.**

Tanrı'nın yaratılış düzenine göre bu ilke evlilik, aile, kilise ve toplum için geçerlidir. Bu hayata geçirildiğinde ve bunun için çaba gösterildiğinde, yeni yaratılışın bir esintisi bu alanlarda eser.

Hans-Jörg Ronsdorf, Sulzberg, 12.4.2021